

Arrest

nr. 138 321 van 12 februari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 5 juli 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 juni 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. VANDEVYVERE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 december 2011 heeft verzoeker in zijn hoedanigheid van partner van een Belgische onderdaan een aanvraag ingediend voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 1 juni 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris)

een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

De bijlage 20 is thans de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt: "de bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg voor zover het betreft: de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen". Artikel 40bis, §2, 2° stelt: "als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: de partner die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden

De betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben met haar partner, zoals gedefinieerd in artikel 40bis, §2, 2°. De betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij voor de aanvraag als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd of dat zij elkaar voor de aanvraag ten minste twee jaar kenden en elkaar drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- Vliegtuigticket dd 27.09.2010 naar Kameroen op naam van de partner van betrokkene: dit document toont aan dat de partner van betrokkene naar Kameroen is gereisd, maar toont niet aan dat betrokkenen elkaar daar ontmoet hebben.

- Tickets van Eurolines dd juli 2011 op naam van betrokkene en zijn Belgische partner naar Denemarken en Zweden: gezien de recente datum van deze tickets tonen deze niet aan dat betrokkenen elkaar tenminste twee jaar voor de aanvraag kennen en dat ze elkaar drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen.

- Twee stortingen Western Union dd 21.01.2011 en 07.04.2011 van de moeder van de Belgische partner naar betrokkene, mails dd maart 2011 tussen betrokkene en de Belgische partner, stortingen op naam van de vader van betrokkene dd 18.08.2011, telefoonrekening Base mei 2011, ticket Ryanair dd 05.05.2011 - 10.05.2011: gezien de recente data van deze stortingen tonen deze niet aan dat betrokkene elkaar reeds twee jaar voor de aanvraag kennen.

- Twee foto's: aangezien deze foto's niet digitaal van een datum zijn voorzien, kan niet achterhaald worden wanneer deze genomen zijn. Bijgevolg kunnen ze niet aanvaard worden als bewijs van de duurzame en stabiele aard van de relatie.

- Storting op naam van derde dd 14.11.2009: aangezien niet met zekerheid kan worden vastgesteld wat de band verwantschap is tussen deze derde en betrokkene kan deze storting niet aanvaard worden als afdoende bewijs om aan te tonen dat betrokkenen elkaar reeds twee jaar voor de aanvraag kennen. Inschrijvingsbewijs VDAB dd 07.02.2012 van betrokkene, inschrijvingsformulier basiseducatie dd 20.03.2012, arbeidscontract 09.05.2012: gezien de recente data van deze documenten tonen deze niet aan dat betrokkene minstens één jaar voor de aanvraag ononderbroken hebben samengewoond.

- Documenten van werkwinkel april 2012, attest inburgering dd 12.03.2012-23.04.2012: aangezien op deze documenten geen melding wordt gemaakt van een adres noch van de partner van betrokkene kunnen deze niet aanvaard worden als bewijs van de duurzame en stabiele relatie.

- Verklaring voetbalclub april 2012: aangezien dit een verklaring op eer betreft die niet op haar feitelijkheid en waarachtigheid kan getoetst worden, vormt deze verklaringen geen afdoende bewijs voor de duurzame en stabiele relatie.

Bijvolg heeft betrokkene niet voldaan aan de hierboven gestelde voorwaarden en wordt het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijkte verlaten binnen 30 dagen."

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel voert verzoeker aan: *"I. Schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals onder meer ook gesteld in art. 62 w. 15/12/1980, alsook bij de wet van 29/7/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de algemene zorgvuldigheidsplicht, manifeste beoordelingsfout II. Schending van artikel 8 EVRM III. Schending artikel 40 Vw."*

Verzoeker betoogt als volgt:

“(…) Verzoeker zal deze middelen gecombineerd beargumenteren. Doordat de staatssecretaris voor Asiel en Migratie heeft beslist dat verzoeker niet aan de voorwaarden heeft voldaan van artikel 40 Vw., heeft hij deze bepaling geschonden. Verzoeker heeft immers meer dan voldoende documenten bijgebracht waaruit afdoende blijkt dat verzoeker wel degelijk een stabiele relatie heeft met zijn partner. Vooreerst is er het vliegtuigticket d.d. 27/09/2010 waaruit blijkt dat de partner van verzoeker hem is komen bezoeken in Kameroen op deze datum. (Stuk 1) Ten onrechte beslist de staatssecretaris voor Asiel en Migratie dat dit niet aantoonst dat verzoeker en zijn partner elkaar daar niet gezien hebben. De partner van verzoeker en verzoeker zelf zijn afkomstig uit hetzelfde dorp. De partner van verzoeker is dan ook naar dit dorp gekomen en zij hebben elkaar aldaar ontmoet. Vervolgens zijn er de treintickets van in de maand juli 2011 op naam van verzoeker en zijn partner. (Stuk 2) Dit toont ontegensprekelijk aan dat verzoeker en zijn partner gedurende deze periode samen zijn geweest. Vervolgens zijn er de bewijzen van verschillende geldstortingen door de partner van verzoeker aan verzoeker, het mailverkeer tussen partijen en tickets van Ryanair op naam van de partner van verzoeker. (Stuk 3) Ten onrechte beslist de staatssecretaris voor Asiel en Migratie dat deze documenten niet aantonen dat verzoeker en zijn partner een stabiele relatie hebben. Uit deze stukken kan immers duidelijk worden afgeleid dat verzoeker en zijn partner contact hebben gehad via mail in maart 2011, dat zij elkaar hebben gezien in mei 2011 en dat de partner van verzoeker geld heeft gestort aan verzoeker. Bovendien, zoals reeds aangehaald, kenden partijen elkaar reeds in 2005, zijnde vooraleer de partner van verzoeker naar België is vertrokken. De argumenten van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie als zouden verzoeker en zijn partner elkaar nog geen 2 jaar kennen, is dus totaal onwaar. Een en ander blijkt uit de bijkomende stukken die verzoeker thans bij het verzoekschrift voegt. Verzoeker brengt een stortingsbewijs bij d.d. 15/04/2009 waaruit blijkt dat er toen al geld werd gestort door de partner van verzoeker aan verzoeker. (Stuk 4) Nogmaals wordt het argument van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie als zouden verzoeker en zijn partner elkaar nog geen 2 jaar kennen ontkracht. Voorts brengt verzoeker een verklaring bij van de broer van zijn partner. (Stuk 5) Ook uit deze verklaring kan worden afgeleid dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden van artikel 40 Vw. Tevens brengt verzoeker een verklaring bij van de huidige buurvrouw te Turnhout. (Stuk 6) Deze bevestigt het verhaal van verzoeker. Daarnaast zijn er nog verschillende verklaringen van familieleden, zowel in België als in Kameroen, die het verhaal van verzoeker en zijn partner bevestigen. (Stukken 7-10) Uit deze verklaringen blijkt duidelijk dat verzoeker en zijn partner reeds meer dan 2 jaar elkaar kennen en op een duurzame wijze een relatie onderhouden. Tenslotte worden er nog een aantal foto's bijgebracht die zijn genomen in Kameroen en die nogmaals bevestigen dat verzoeker en zijn partner elkaar reeds meer dan 2 jaar kennen. (Stukken 11 - 13) Tevens brengt verzoeker een DVD bij waarop beelden staan van verzoeker samen met zijn partner. Het is duidelijk dat verzoeker wel degelijk voldoet aan de voorwaarden van artikel 40 Vw. Verzoeker terugzenden naar zijn land van herkomst zou bovendien een manifeste schending uitmaken van artikel 8 EVRM dat het recht op een gezinsleven waarborgt. Door verzoeker terug te sturen naar zijn thuisland, zou het gezin onherroepelijk uiteenvallen, hetgeen een schending van artikel 8 EVRM uitmaakt.”

2.2. Vooreerst wordt opgemerkt dat verzoeker de schending van artikel 40 van de Vreemdelingenwet niet dienstig kan aanvoeren vermits dit artikel van toepassing is op burgers van de Unie, wat verzoeker niet is.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. Verzoeker heeft een aanvraag ingediend voor een verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie, met name als partner in een duurzame relatie met een Belgische onderdaan.

2.5. Artikel 40bis, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet dat ook van toepassing is op partners van Belgische onderdanen (cf. art. 40ter van de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: (...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) Bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

-indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

-ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

-ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

(...)”

2.6. De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele partnerrelatie ligt bij de aanvrager en is bij gebrek aan enig reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen overgelegd worden, vrij. De gemachtigde van de staatssecretaris beschikt over een zeer ruime appreciatie-bevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken, waarop de Raad enkel vermog een marginale wettigheidstoetsing uit te oefenen.

2.7. In het administratief dossier bevinden zich de in de bestreden beslissing beoordeelde stukken, namelijk:

- vliegtuigtickets van 29 november 2010 en 12 januari 2011 van België naar Kameroen en terug op naam van de partner van verzoeker;
- tickets van Eurolines van juli 2011 op naam van verzoeker en zijn partner naar Denemarken en Zweden;
- twee stortingen Western Union van 21 januari 2011 en 7 april 2011 van de partner van verzoeker naar verzoeker en van de moeder van de partner van verzoeker naar verzoeker;
- mails van maart 2011 tussen verzoeker en zijn partner;
- een stortingsbewijs van 18 augustus 2011 van de partner verzoeker naar de vader van verzoeker;
- telefoonrekening van 22 mei 2011;
- vliegtuigticket Ryanair van 5 mei 2011 en 10 mei 2011 van Zweden naar België en terug op naam van verzoeker;
- een ongedateerde foto met daarop verzoeker en zijn partner en een ongedateerde foto met daarop 7 mensen, waaronder verzoeker en zijn partner;
- een stortingsbewijs van 14 november 2009 van de partner van verzoeker naar een derde;
- inschrijvingsbewijs VDAB van 7 februari 2012 van verzoeker;
- inschrijvingsformulier basiseducatie van 20 maart 2012;
- arbeidscontract van verzoeker van 9 mei 2012;
- documenten van 'werkwinkel' van april 2012 van verzoeker;
- attest inburgering op naam van verzoeker van 12 maart 2012-23 april 2012;
- verklaring voetbalclub van 20 april 2012 i.v.m. lidmaatschap verzoeker.

Wat betreft het vliegtuigticket naar Kameroen op naam van de partner van verzoeker oordeelde de gemachtigde van de staatssecretaris terecht dat dit document wel aantoonde dat de partner van verzoeker naar Kameroen is gereisd, maar niet aantoonde dat verzoeker zijn partner daar ontmoet heeft. Met zijn blote bewering dat hij zijn partner daar wel heeft ontmoet, vermits hij van hetzelfde dorp is als zijn partner en zij hem daar is komen opzoeken, toont verzoeker nog niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk tot zijn besluit kwam. Voorts voert verzoeker aan dat de 'treintickets' van Eurolines van juli 2011 wel degelijk aantonen dat hij en zijn partner in die periode zijn samengewoond, doch hij gaat er aan voorbij dat de gemachtigde van de staatssecretaris oordeelde dat, gezien de recente datum van deze tickets, deze niet aantonen dat verzoeker en zijn partner elkaar tenminste twee jaar voor de aanvraag kennen en dat ze elkaar drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen. Verzoeker uit vervolgens kritiek op de bestreden beslissing daar hij van mening is dat de bewijzen van verschillende geldstortingen door zijn partner aan hem, zijn mailverkeer met zijn partner en de tickets van Ryanair op naam van zijn partner aantonen dat hij en zijn partner contact hebben gehad via mail in maart 2011, dat hij zijn partner gezien heeft in mei

2011 en dat zijn partner geld gestort heeft aan hem. Verzoeker gaat echter voorbij aan de terechte beoordeling van de gemachtigde van de staatssecretaris dat met deze documenten, gezien hun recente data, verzoeker nog niet heeft aangetoond dat hij en zijn partner elkaar reeds twee jaar voor de aanvraag kennen. Wat betreft de storting van de partner van verzoeker op naam van een derde van 14 november 2009 oordeelt de gemachtigde van de staatssecretaris terecht dat, aangezien niet met zekerheid kan worden vastgesteld wat de band van verwantschap is tussen deze derde en verzoeker, deze storting niet kan worden aanvaard als afdoende bewijs om aan te tonen dat verzoeker en zijn partner elkaar reeds twee jaar voor de aanvraag kennen. In zijn verzoekschrift brengt verzoeker hiertegen niets in.

2.8. Verzoeker voegt volgende overtuigingsstukken toe aan zijn verzoekschrift, die moeten aantonen dat hij en zijn partner elkaar al kennen sedert 2005:

- vliegtuigticket van 29 november 2010 en 12 januari 2011 van België naar Kameroen en terug op naam van de partner van verzoeker (stuk 1);
- tickets van Eurolines van juli 2011 op naam van verzoeker en zijn partner naar Denemarken en Zweden (stuk 2);
- twee stortingen Western Union van 21 januari 2011 en 7 april 2011 van de partner van verzoeker naar verzoeker en van de moeder van de partner van verzoeker naar verzoeker (stuk 3);
- mails van maart 2011 tussen verzoeker en zijn partner (stuk 3);
- vliegtuigticket Ryanair van 5 mei 2011 en 10 mei 2011 van Zweden naar België en terug op naam van verzoeker (stuk 3);
- verzendformulier Moneygram van verzoekers partner naar verzoeker van 24 december 2011 (stuk 4);
- 6 verklaringen van familieleden en vrienden van verzoeker en zijn partner, ongedateerd (stukken 5 tot 10);
- 2 ongedateerde foto's (stukken 11 en 12)
- een ongedateerde foto met daarop 7 mensen, waaronder verzoeker en zijn partner (stuk 13);
- een ongedateerde foto met daarop verzoeker en zijn partner (stuk 13);
- DVD.

Wat betreft de stukken 1 tot en met 3 wordt verwezen naar de uiteenzetting onder punt 2.7. Over de ongedateerde foto met daarop 7 mensen, waaronder verzoeker en zijn partner en de ongedateerde foto met daarop verzoeker en zijn partner (stuk 13) oordeelde de gemachtigde van de staatssecretaris reeds terecht in de bestreden bijlage 20 dat aangezien deze foto's niet digitaal van een datum zijn voorzien, niet kan achterhaald worden wanneer deze genomen zijn. In zijn verzoekschrift weerlegt verzoeker niet dat deze foto's bijgevolg niet kunnen worden aanvaard als bewijs van de duurzame en stabiele aard van de relatie. Wat betreft het stuk 4, zijnde het verzendformulier van 'Moneygram' van verzoekers partner naar verzoeker wordt vooreerst opgemerkt dat verzoeker ten onrechte van oordeel is dat dit document een stortingsbewijs van 15 april 2009 betreft. Het betreft een transactie van 24 december 2011, en niet van 15 april 2009, wat de datum is die onder de rubriek 'datum van uitgifte' bij de identiteitskaartgegevens van de verzender wordt vermeld. Betreffende dit verzendformulier van Moneygram van 24 december 2011, de 6 verklaringen van familieleden en vrienden van verzoeker en zijn partner, de overige 2 ongedateerde foto's en de DVD dient te worden opgemerkt dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker deze stukken ten tijde van het nemen van de bestreden bijlage 20 heeft neergelegd. Het kan de verwerende partij niet verweten worden hiermee geen rekening te hebben gehouden of hieromtrent niet te hebben gemotiveerd, nu zij hiervan niet op de hoogte werd gesteld. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c) en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). De Raad zou zijn bevoegdheid te buiten gaan door rekening te houden met stukken die dateren van na de bestreden beslissing (RvS, 18 juni 2009, nr. 194.395).

2.9. Verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens, op kennelijk onredelijke of op onzorgvuldige wijze is genomen noch met overschrijding van de ruime appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de Minister in het kader van artikel 40bis juncto 40ter van de Vreemdelingenwet beschikt.

2.10. Voor zover kan worden aangenomen dat verzoeker met zijn partner een gezinsleven leidt in de zin van artikel 8 EVRM, dient de Raad op te merken dat hij zich bij de beoordeling van een grief betreffende dit artikel houdt aan de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM). Gaat

het om een eerste toelating tot verblijf, zoals in casu, dan oordeelt het EHRM dat er geen inmenging is en geschiedt geen toetsing aan de hand van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM. Er diende in de bestreden beslissing dan ook geen belangenafweging in het licht van artikel 8 EVRM, tweede lid te worden gemaakt. Alleszins houdt artikel 8 EVRM geen bijzondere motiveringsplicht in (cf. RvS 22 juli 2013, nr. 224.386). In het geval van een eerste toelating tot verblijf moet er volgens het EHRM onderzocht worden of er een positieve verplichting is voor de staat om het recht op privé- en/of familie- en gezinsleven te handhaven en te ontwikkelen (EHRM 28 november 1996, Ahmut/Nederland, § 63; EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 38). Dit geschiedt aan de hand van de 'fair balance'-toets. Als na deze toets uit de belangenafweging blijkt dat er een positieve verplichting voor de staat is, dan is artikel 8 van het EVRM geschonden (EHRM 17 oktober 1986, Rees/The United Kingdom, § 37).

2.11. De Raad herinnert eraan dat artikel 8 van het EVRM erop gericht is om het individu te beschermen tegen een willekeurige overheidsinmenging in het privé- en gezinsleven. Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt tevens dat uit artikel 8 van het EVRM ook positieve verplichtingen voor de Staat voortvloeien en de overheid een effectief respect dient te betonen voor het privé- en gezinsleven. De omvang van deze positieve verplichtingen die op de overheid rusten is evenwel afhankelijk van de precieze omstandigheden die eigen zijn aan elke individuele zaak. Wanneer het recht op een gezinsleven wordt ingeroepen in het kader van een betwisting over de verblijfswetgeving, dient te worden geduwd dat de positieve verplichtingen van de overheid begrensd zijn. Een Staat heeft immers het recht om de toegang tot het grondgebied te controleren. Inzake immigratie heeft het EHRM er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/Frankrijk, § 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De Staat is dus gemachtigd om de voorwaarden hiertoe vast te leggen, in casu voorwaarden voor de erkenning van een verblijfsrecht als partner van een Belgische onderdaan. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker deze voorwaarden niet vervult.

2.12. Verzoeker voert niet meer aan dan dat door hem terug te zenden naar zijn land van herkomst, het gezin onherroepelijk zou uiteenvallen. De bijlage 20 houdt echter niet in dat verzoeker gedwongen verwijderd wordt en houdt evenmin in dat hij voorgoed gescheiden wordt van zijn Belgische partner. Zij verhindert niet de afgifte van een verblijfskaart op het ogenblik dat verzoeker voldoet aan de in artikel 40bis, §2, eerste lid, 2° juncto artikel 40ter van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden. De tijdelijke scheiding met het oog op het vervullen van de noodzakelijke formaliteiten ter voldoening van de wettelijke bepalingen, verstoort het gezinsleven van verzoeker niet in die mate dat er sprake kan zijn van een schending van artikel 8 van het EVRM (EHRM 19 februari 1996, GUL/Zwitserland, 22 EHRR 228; EHRM 26 juni 2014, nr. 71398/12, M.E. v. Zweden, par. 100). Verzoeker toont verder niet aan dat er sprake is van een disproportionaliteit tussen zijn belangen enerzijds, die er in se in bestaan om bij zijn Belgische partner te blijven met wie hij een verklaring van wettelijk samenwonen aflegde op 5 december 2011, hoewel hij niet aan de verblijfsvoorwaarden voldoet en slechts een precair verblijf gekend heeft in België, waar hij op 1 juli 2011 aankwam, en de belangen van de Belgische staat in het kader van het doen naleven van de verblijfsreglementering anderzijds.

Een schending van artikel 8 EVRM wordt derhalve niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA